

بررسی پایایی آزمون - باز آزمون "پورد و پگبورد" در مرحله فعال (on) دارویی در بیماران پارکینسونی

هاجر مهدی زاده^۱ (B.Sc)، قربان تقی زاده^{۲*} (M.Sc)، حسن عشایری^۳ (M.D)

۱ - دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده توان بخشی، گروه کاردرمانی

۲ - دانشگاه علوم پزشکی ایران، دانشکده توان بخشی، گروه کاردرمانی

۳ - دانشگاه علوم پزشکی ایران، دانشکده توان بخشی، گروه علوم پایه

چکیده

سابقه و هدف: بیماری پارکینسون یک اختلال نورودژنراتیو پیش رونده شایع بوده که در اواخر سنین بزرگسالی شروع شده و شیوع آن در میانگین سنی ۶۰-۵۵ سال افزایش می یابد. مهارت دستی در توان بخشی به دلیل نقش آن در عمل کرد اندام فوقانی و استقلال افراد در عمل کرد مورد ارزیابی قرار می گیرد. آزمون پورد و پگبورد اغلب در کلینیک های توان بخشی استفاده می شود. هدف از این مطالعه تعیین پایایی آزمون - باز آزمون و اثر عملی آزمون پورد و پگبورد در فاز فعال (on) دارویی در افراد مبتلا به بیماری پارکینسون می باشد.

مواد و روش ها: روش مطالعه در این پژوهش از نوع غیر تجربی و روش شناختی است. به منظور بررسی پایایی، ۲۴ بیمار پارکینسون بین ۵۰ تا ۸۹ ساله به صورت نمونه گیری غیر احتمالی ساده از هر دو جنس و از درمانگاه های توان بخشی و بیمارستان های سطح تهران انتخاب شدند. در این مطالعه از یک پرسش نامه دموگرافیک برای گرفتن اطلاعات عمومی بیمار و از آزمون پورد و پگبورد و زمان سنج برای مطالعه پایایی استفاده شد. در این مطالعه هر خرده آزمون سه بار انجام شد و فاصله زمانی بین آزمون و باز آزمون یک هفته بود.

یافته ها: میزان تکرارپذیری نسبی در دفعات سنجش، در مرحله فعال در یک آزمون و میانگین آزمون ها، همگی بالای ۰/۹۰ بودند، بنابراین پایای بسیار مطلوبی را نشان می دهند. نتایج تکرارپذیری مطلق یعنی SEM در تمامی موارد در یک بار آزمون و سه بار آزمون کمتر از ۱۰ درصد حداکثر نمرات کسب شده در آزمون بودند. بنابراین خطای اندازه گیری قابل قبولی را نشان می دهد.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که آزمون پورد و پگبورد در ارزیابی مهارت دستی بیماران پارکینسون در مرحله فعال دارویی در یک و سه بار آزمون به اندازه کافی پایا می باشد.

واژه های کلیدی: بیماری پارکینسون، آزمون پورد و پگبورد، پایایی آزمون، باز آزمون

مقدمه

بیماری پارکینسون یک بیماری پیش رونده است که در اواخر سنین بزرگسالی شروع و در میانگین سنی ۶۰-۵۵ سال بیشترین شیوع را دارد. معمولاً علائم بیماری پارکینسون (از جمله ریجیدیتی، کندی حرکتی، ترمور، کاهش

عملکردهای ظریف انگشتی و ...) در شروع تدریجی است و پیشرفت علائم ممکن است سالها طول بکشد [۱]. علت اغلب نوع بیماری های پارکینسون به طور قطعی مشخص نشده است [۲]. مرحله on دارویی زمانی است که دارو حداکثر تاثیر را داشته و علائم بیماری متاثر از دارو کاملاً فروکش کرده